

Ми любимо свою землю

КУПИТИ

Про книгу

Збірка пісень спрямована на допомогу керівникам гуртків художньої самодіяльності середніх шкіл та позашкільних дитячих закладів культури і мистецтв. Пісні мелодійні, легко запам'ятовуються і сприяють формуванню любові до рідного краю.

Володимир Волошин

МИ ЛЮБИМО ЗЕМЛЮ СВОЮ

Збірник дитячих пісень

ТЕРНОПІЛЬ
НАВЧАЛЬНА КНИГА — БОГДАН

Волошин В.М.

В 68 Ми любимо землю свою : Збірник дитячих пісень / В.М. Волошин. — Тернопіль: Навчальна книга — Богдан, 2020. — 52 с.

978-966-10-7720-0

Збірка пісень спрямована на допомогу керівникам гуртків художньої самодіяльності середніх шкіл та позашкільних дитячих закладів культури і мистецтв.

Пісні мелодійні, легко запам'ятовуються і сприяють формуванню любові до рідного краю.

УДК 78.088

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена в будь-якому вигляді
без дозволу видавництва.*

978-966-10-7720-0

© Волошин В.М., 2020
© Навчальна книга—Богдан, виключна ліцензія на видання, оригінал-макет, 2021

Передмова

Свій край як рай.

Яка чудова та потрібна книга опинилася у ваших руках!

Адже виховувати в наших дітях патріотичні почуття, гордість за землю, на якій ти родився, гордість бути українцем, носити вишиванку, розмальовувати писанку — святий обов'язок батьків, вихователів, педагогів...

Завдяки віршам, зібраним у цій книжці, ми маємо осмислити нашу природу й історію, зрозуміти, що ми є часткою великого і гордого народу, що нам є чим пишатися, що ми заслуговуємо на повагу до себе.

Вірші настільки мелодійні, що вони легко стають піснями. І відомий композитор Володимир Волошин поклав їх на музику. А це означає, що книжка отримала не лише нове життя, а й друге дихання.

А ще надихають рядки з вірша А. Камінчука: «Будь природі другом, Батьківщині — сином», — адже дбати про природу — це теж патріотизм.

Катерина Сухорєбська,
бібліотекар Львівської обласної бібліотеки для дітей.

Народження дитини — поворотний момент у житті людини, що переважає за важливістю все інше. Молоді батьки відчувають емоційне потрясіння, відповідальність за безпомічне немовля — як ростити розумну, щасливу, спокійну, впевнену у собі маленьку людину.

Прогресивні та ефективні методики виховання і навчання дітей, головним принципом яких є гармонійний розвиток дитини — як інтелектуальний, так і фізичний — це методики раннього розвитку. Вчені зробили унікальне відкриття: мозок розвивається лише тоді, коли працює, і що інтенсивнішим буде навантаження на мозок малюка в перші роки його життя, то краще розвинеться його інтелект.

Наші предки використовували у вихованні примовлянки, забавлянки, співанки і колискові, що впорядковувало повсякденне життя немовляти, давало змогу відчувати зміну дня і ночі. Певний ритм, порядок, передбачуваність, а не стихійність свого життя, стимулювало хороший настрій. І малюк ріс спокійним, врівноваженим, слухняним, самостійним, щасливим і здоровим.

Якось, подорожуючи нашими теренами ще у далекому V ст. до нашої ери, великий античний історик, філософ Геродот залишив свою згадку про надзвичайну обізнаність діток довколишньої дійсності, законів природи, їхню веселу і дружню вдачу та слухняність. Він виявив, що всі знання про Всесвіт складені в їхніх піснях, танцях та іграх.

«Така нація ніколи не загине», — був висновок філософа.

А що ми маємо сьогодні...

Галина Редчук

* * *

В дитячій книжці немає квітки,
Немає пташки, немає бджілки.
Добру дитині навчитись звідки,
Коли навколо лише страшилки?

Не дзьоб, не кігті — страшна загроза,
І не безжальна зубаста паща.
Вже не загонять дитину в сльози
Прості герої казок нізащо.

Не меч, не шабля, не пістолети —
Такі дрібнички смішні, та й годі —
Страшні зірки і чужі планети,
Страшні пришельці в дітей у моді.

В новому світі — нові пригоди,
Палке бажання адреналіну.
Ну що такого — гине природа?
Ну що такого, що людство гине?

Великий Космос, планет багато —
Покинем Землю і подамося,
І все, що дітям належить знати, —
Що ми нічого не боїмося.

Лише порядку ми боїмося —
В душі, у серці, в сім'ї, в моралі.
На те, що людство надбало досі,
Плюнем, розітрем і підемо далі.

Немає зла, щоб не вийшло на добре — кажуть наші люди. Чорнобиль приніс багато лиха, але разом з тим і прийшли добрі вісті: почали народжуватись розумні діти. Вони дуже активні, дотепні, допитливі, витривалі. Багато з них відвідують музичні школи, танці, вчаться в спеціалізованих школах, що потребує доброго здоров'я, витривалості. Відвідують також різні гуртки, беруть участь у церковних хорах, вже не кажучи про інтернет, з яким вони на «ти». Правда, забагато інтернету — теж зло.

Даймо дітям крила для лету і захистім від надміру інтернету.

Шановні батьки, дідусі й бабусі, вихователі й вчителі, діячі культури та мистецтва, приділяймо більше любові до нашого майбутнього — дітей. Щоб з них вирости гідні українці, які люблять свій край, знають його і бережуть свою землю. Щоб вони виростили мужніми, щедрими, добрими, як наші предки.

Галина Данчишин, вихователька.

* * *

Коли діти маленькі, дайте їм глибоке коріння; коли ж дорослішатимуть, дайте їм крила.

Юзеф Августин «Путівник для батька».

Кожна дитина приходить у цей світ із власним даром. Завдання держави — надати їй все можливе для цілковитої реалізації потенціалу.

Індіра Ганді.

Ніколи не бийте дітей і не кричіть на них. Інакше з них виростуть раби.

Андрій Ворон.

Гарний і талановитий український народ. Гарні його звичаї та обряди. Гарна та співуча його мова. Тож шануймо і любім свою рідну мову, свої звичаї і все своє рідне. Горнімося до освіти, до культури, до духовного надбання, тоді й доля наша буде гарна й добра.

...І, якщо Боже благословення торкнеться вашого серця, а на душу ляже хоч маленький промінчик світла, подумайте про майбутнє наших дітей та всіх нас.

Юрій Хацко.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі,
придбайте, будь ласка, повну версію книги.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ